

การศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสินค้าและบริการ โดยศึกษาจากกฎหมายภาษีอากร และบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีของทั้งสองประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยและภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์ เป็นภาษีที่จัดเก็บจากฐานการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งจะเรียกเก็บจากบุคคลที่ซื้อสินค้าหรือรับบริการ รวมถึงการนำเข้าสินค้า โดยจัดเก็บเฉพาะมูลค่าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิต การจำหน่าย หรือการให้บริการในอัตราร้อยละ 7 และจัดเก็บจากมูลค่าของสินค้าในการส่งออกในอัตราร้อยละ 0 เช่นเดียวกัน แต่มีความแตกต่างกันในกรณีที่ภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ประเทศไทยผู้ประกอบการสามารถที่จะขอคืนเงินภาษีนั้นหรือนำไปชำระภาษีเดือนถัดไป ส่วนประเทศสิงคโปร์ผู้ประกอบการจะได้รับคืนเงินภาษีนั่น สำหรับการคำนวณภาษี ประเทศไทยจะคำนวณเป็นรายเดือน ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์โดยทั่วไปคำนวณเป็นรายไตรมาส แต่สามารถคำนวณเป็นรายเดือน หรือรายหกเดือนก็ได้ หากได้รับการอนุมัติ ในส่วนของการจัดทำใบกำกับภาษี ผู้ประกอบการจดทะเบียนของประเทศไทยมีหน้าที่ต้องจัดทำทันทีที่ความรับผิดในการเสียภาษีเกิดขึ้น ส่วนประเทศสิงคโปร์ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำภายใน 30 วันนับจากวันที่ความรับผิดในการเสียภาษีเกิดขึ้น การจัดทำใบกำกับภาษีของประเทศไทยต้องออกเป็นเอกสารในรูปแบบของกระดาษ และต้องส่งมอบต้นฉบับให้แก่ลูกค้าเท่านั้น สำหรับประเทศสิงคโปร์สามารถทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้

นอกจากนี้ ยังมีความแตกต่างกันในรายละเอียดเกี่ยวกับฐานภาษี การจดทะเบียน การยื่นแบบแสดงรายการและการนำส่งภาษี ซึ่งบทบัญญัติบางมาตราที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภาษีสินค้าและบริการของประเทศสิงคโปร์นั้นมีความน่าสนใจ หากมีการนำมาปรับใช้กับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทย

The objective of this independent study was to study and compare the collection principles for value added tax and goods and services tax from both countries tax acts and regulations related to collection of these taxes.

The study results shown that both value added tax in Thailand and goods and services tax in Singapore are taxes on domestic consumption. These taxes are paid whenever customers buy goods or services, including importation. These taxes imposed on the value added for each stage of production distribution or provide services at the rate of 7 percent and value of good for exportation at the rate of zero percent. However, these taxes are different if input tax exceeds output tax. In Thailand, taxable person can claim for refund either in form of cash or tax credit to be used in the following month. For Singapore, taxable person can only claim for tax refund. In accounting period, this is the period covered by the return. In Thailand, the standard accounting period is 1 month. However in Singapore, the standard accounting period is normally 3 months. Accounting periods of 1 month or 6 months are also available but subject to the comptroller's approval. In the issue of tax invoice, in Thailand registered person shall immediately issue tax invoice at the time of supply; but in Singapore, tax invoice is to be issued within 30 days of the time of supply. In Thailand, tax invoice need to be issued in the form of paper and has to issue the original tax invoice to the customers. For Singapore, tax invoice can be issued in an electronic form.

Finally, there are still other differences in the tax base, registration and tax return and payment. Some of the goods and services tax act in Singapore is interesting and can be adapted for use in Thailand.